

מסורת הש"ס

א) וסמכתא פ"ג (ב) ע"ג
ב) שבת ק"ג (ג) ג"י ע"א
והא שמעתי ה"י

גהות הב"ח

(א) ת"י ד"ה וכו' ע"ג
(ב) ו"י ד"ה וכו' ע"ג
תוך תחום שבת לעומת:

לענין רש"י

איי"ש [אש"א].
קידוש של עשי אכס"ס.
כידמ"ה [בישאג"ר].
כ"י של גמ"ס שו"ת
ה"י גמ"ס שו"ת
[ש"ר].
דול"ה [דול"ה].
ש"ס [ש"ס].
ש"ס [ש"ס].

מוסף רש"י

אין מבקעין עציץ.
כ"י לא מן הקורות.
הקורות זו על גב זו
הקורות ושמות לבנין
ד"ר: בן של הקורות
המקלות ומדות לבנין
נבט מ"ו. ולא מן
הקורה שנשברה
כ"י. הינה שנקמה
היה והתחיל להספיק
קריאת אפילו הכי אסור
הואל וכן השמות לא
אח"כ לה"י (ש"ס) וע"פ
שעמ"ח משכ"י ה"ס.ק.
הואל וכן השמות לא
לבנין השמות אלא אפילו
לענין יומא (ש"ס ב.).

המביא פרק רביעי ביצה

לא.

עין משפט
ג"ר מצוה

א' א' מ' פ"ג פ"ג מלכות
י"ט נלכה י' ט"ש
ל"ח מ' ת"ק ט"ף ג'
י"ח ב' מ"י ט' הלכה ט'
ט"ש י"ט ט' ט"ף ד'
י"ט ג' מ"י ט' ט"ף ד'
ט"ש י"ט ט' ט"ף ג'

רבינו הנגאל

מתני' מביאין עצים
מן השדה מן המכונס.
ומן הקרפף אפילו מן
המפוזר. אמר ר' יהודה
אמר שמאלא אין מביאין
עצים אלא מן המכונס
שבקרפף. ואקשינן עליה
והא אגן [תנן] מן הקרפף
ואפילו מן המפוזר
שבקרפף. [ומקטין מתני'
'יהודה ה"א]. דמאי א"ר
שמעון בן אלעזר לא
נחלקי ב"ש וכו' על
המפוזר שבשדות כו'.
וה' נתן חולק עליו
בתיספא. אמר רבא
עלי קנים ועלי גמ"ס
שבקרפף. א"ר רבנסי
ומתובי. כיון דאי אמי
דיקא כר"ל ליה זבבר
להו כמפוזר דמו ואמרי.
ואי אמת עלייהו מנא
דלא ליבדויהו דיקא ש"ה.
אביעא ליה ר' יוסי
לקולא קאמר רשע ליה
ל' יהודה דאמר איהו
קרפף כל שמוך לעיר
והוא דאית ליה פותחת.
וכע"ז ר' יהודה תרתי.
סמוך לעיר ופותחת. אמר
לו ר' יוסי בחדא פני.
כל שיש לו פותחת אפילו
אני סמוך לעיר. אלא
ברחוק בתוך התחום שבת
ש"ה. והיינו לקולא. או
דלמא ר' יהודה תרא
בעי סמוך לעיר בלבד.
וא"ל ר' יוסי והוא
שנכנסין לו בפותחת.
נמצא ל' יוסי דבעי
תרתו סמוך לעיר ופותחת
והיינו לחומרא. ושטיבא
מדיקא אמתניין דקתין
כל שנכנסין לו בפותחת.
נמצא ד' יהודה בעי
תרתו. ואמר ליה ר' יוסי
כל שנכנסין לו בפותחת
לא חיישין ליה ואפילו
הוא רחוק ש"ה. דא"ל
ר' יהודה סמוך לעיר
בלבד בעי. ור' יוסי הוא
דבעי תרתו אי הכי והוא
שנכנסין לו בפותחת היה
ליה ליתותי. אלא ש"ס
לקולא ש"ס. אמר רב סלא
א"ר זכאי הלכה כ' יוסי.
מתני' אין מבקעין [עצים
לאן מן הקורות כו'.
וה"ק

מתני' מביאין עצים. התלושים מן השדה שצמח התחום כיו"ט:
מן המכונס. אם נכנס מערב י"ט דגלי דעמיה דעליהו סמוך ואינו
מוקף אצל המפוזרין מוקפין: ומן הקרפף. שהוא משמער ומוקף
כ"י אפילו מפוזרים שבו לא הקלה מדעמו: סמוך לעיר. ממש:

מתני' מביאין עצים מן השדה מן המכונס
ומן הקרפף אפי' מן המפוזר איהו קרפף כל
שסמוך לעיר דברי ר' יהודה ר' יוסי אומר
כל שנכנסין לו בפותחת ואפילו בתוך תחום
שבת: גמ' אמר ר' יהודה אמר שמואל
"אין מביאין עצים אלא מן המכונסין שבקרפף
והא אגן תנן מן הקרפף ואפילו מן המפוזרים
מתניין יחידאה היא דתניא א"ר שמעון בן
אלעזר לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על
המפוזרים שבשדות שאין מביאין ועל
המכונסין שבקרפף שמביאין על מה נחלקו
על המפוזרים שבקרפף ועל המכונסין
שבשדות שבית שמאי אומרים לא יביא
ובית הלל אומרים יביא אמר רבא בע"ל
קנים ועלי גמ"ס אף על גב דמנפיהו להו
ומתובי כיון דאי מר"ל זיקא מברר להו
כמפוזרים דמו ואסורין ואי אתנה מנא
מתמול עלייהו שפיר דמי: איהו קרפף
וכו': אביעא ליה היכי קאמר כל שסמוך
לעיר והוא דאית ליה פותחת ואחא ר' יוסי
למימר כיון דאית ליה פותחת אפילו בתוך
תחום שבת נמי או דלמא הכי קאמר כל
שסמוך לעיר בין דאית ליה פותחת בין
דלית ליה פותחת ודוקא דאית ליה פותחת
בתוך תחום שבת ודוקא דאית ליה פותחת
אבל לית ליה פותחת אפילו סמוך לעיר נמי
לא ת"ש מודקתני ר' יוסי אומר כל שנכנסין
לו בפותחת ואפילו בתוך תחום שבת
ש"מ רבי יוסי תרתי לקולא קאמר ש"מ
אמר רב סלא אמר רבי ירמיה הלכה
כרבי יוסי להקל: מתני' אין מבקעין
עצים לא מן הקורות ולא מן הקורה
שנשברה כיו"ט ואין מבקעין לא בקרדום
ולא במגרה ולא במגל אלא בקופיין: גמ'
והאמרת

אית ליה פותחת בין לית ליה פותחת
למתי כל שנכנסים וכו' אלא הכי הוה ליה למתי רבי יוסי אומר
אם יש לו פותחת אפילו אם היה בקוף התחום שרי הוא אם
סמוך שרי בלא פותחת ומדנקט כל משמע דיש קרפיפות דאין
לן פותחת רבי יוסי ודאי תלי טעמיה פותחת דוקא בין סמוך
בין רחוק אבל לישנא קמא ניהא דמנינא פותחת דרבי יוסי
תרתו לקולא אמר וניהא לטון כל שנכנסין דמאי אמרת הוה ליה
למתי אם יש לו פותחת אדרבה אי הוה קאמר הכי הוה
שמע דרבי יהודה לא קמיירי פותחת וליטא דעל כרחק רבי
יהודה פותחת איירי אבל לישנא דכל שנכנסין לו פותחת
משמע דמיירי פותחת שאם תמני לומר דלא מיירי רבי
יהודה פותחת אם כן רבי יוסי אי אמר תרתו לקולא קשיא
ליה דמאי כל דמשמע דאיירי רבי יהודה פותחת אדרבה
רבי יהודה לא מיירי פותחת אלא הוה ליה למתי אם יש לו
פותחת ויהי משמע לקמן פירוש רש"י תא שמע מדקתני
רבי יוסי וכו' דהכי משמע מדנקט רבי יוסי לישנא דכל הנכנסין
ובסיפא דמלמיה אנטרין לסיים אפילו בתוך תחום שבת ש"מ
דרי יוסי תרתי לקולא קאמר דאי רבי יוסי פותחת תלי טעמיה
דוקא ואפילו הוא סמוך בעי פותחת לא הוה ליה לסיימי ואפילו
בתוך תחום אלא הכי הוה ליה למימר רבי יוסי אומר כל שנכנסין
בה פותחת דמאי אמרת דאנטרין לסיימי רבי יוסי אומר (א) בתוך
תחום שבת לעמיה להמיר פותחת אפילו רחוק מלישנא דכל
הנכנסין נפקא וכו' דהכי קאמר כל הנכנסין פותחת שרי
אפילו ברחוק אמאי מקיים בדבריו אפילו בתוך תחום שבת
אלא ש"מ דלא בעי לרחוק אלא דוקא למתי שאינו רחוק